

Bijbels perspectief

Woord van de week

1 Corintiërs 1:18

***Want het woord des kruises is wel voor hen,
die verloren gaan, een dwaasheid,
maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods.***

Ruim tweeduizend jaar geleden vond een niet te ontwijken gebeuren plaats met onherroepelijke gevolgen: de kruisiging van Jezus Christus. Een gruwelijk feit dat niets minder dan Gods antwoord was op de zondeval van de mens. Een val die leidde tot een gebroken wereld vol pijn, verdriet en zorg, tot uiteindelijk het meest verschrikkelijke en ingrijpende: de dood. Gevolgen waarmee elk mens op een of andere wijze in zijn bestaan wordt geconfronteerd. In dit, volgens de Bijbel enig mogelijke antwoord van God - het kruis -, ligt vergeving en heling, herstel, vrede. Tot op vandaag is het kruis in die zin niet alleen appellerend, maar ook kan niemand er om heen. Of je kijkt er naar, of je kijkt er aan voorbij. Meer, of je buigt er, of je negeert het.

Wanneer je het tekstwoord van deze week zorgvuldig leest dan valt op dat het kruis sowieso beslissend en scheidend werkt. En wel zodanig, dat Paulus het kort en bondig heeft over: of verloren gaan of behouden worden, over dwaasheid of kracht Gods.

Wat betekent het kruis voor u, jou, mij?

Betekent het verloren gaan of behouden worden, dwaasheid of kracht van God? Het antwoord is afhankelijk van een persoonlijk kiezen en dat na en vanuit een overtuigen door Gods Geest. Dit overtuigen leidt tot een erkennen en belijden, of een ontkennen en afwijzen van het feit dat je een zondaar bent en vergeving nodig hebt. Als je zegt gebogen te hebben voor dat kruis en het als nodig voor jouw bestaan hebt aanvaard, welke plaats neemt dat kruis dan vervolgens in? Vanuit de tekst mag dan wel duidelijk worden dat enerzijds 'verloren gaan' en 'dwaasheid' onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en daar tegenover ook hetzelfde geldt voor 'behoudenis' en 'kracht van God', toch laat de praktijk ten aanzien van het laatste helaas wat vaak iets anders zien.

Het kenmerkende van het kruis is dat, wil het blijken te zijn wat Paulus verkondigt, namelijk een kracht Gods, het bij aanvaarding een plaats *blijft* innemen in het *centrum* van je bestaan. Alleen zó zal het namelijk de kracht Gods kunnen doen blijken, en dat niet alleen in vergeving, maar ook in heling, herstel in heel het persoonlijke leven tot en met gebroken relaties. Zou dat niet zo zijn, dan is de betekenis van het kruis immers loos.

Maar, krijgt God om die kracht in *alle* omstandigheden te kunnen demonstreren bij mij altijd en voortdurend de ruimte? Dat houdt in dat ik in al de omstandigheden in mijn bestaan telkens opnieuw belijdt en uitspreek: niet Ik maar Christus. Het kruis is dan ook geen 'plek' die je eenmalig aandeed of aandoet, maar het markeert heel je levensweg. Doet het dat niet, dan wordt het kruis gemaakt tot een holle klank (vers 17). Laat de diepe betekenis van de daar geopenbaarde en gedemonstreerde liefde van God daarom eens goed tot je doordringen. Dwaasheid of kracht van God...? Vast staat: het is volbracht.

Gebed

Dat in dit nieuwe jaar mijn credo en beleven mag zijn 'ik weet niets dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd'. Want het Woord des kruises, culminerend in het 'het is volbracht', is een kracht Gods tot behoud, een wijsheid die ons verstand te boven gaat! Het markeert de grens tussen verloren gaan of behouden worden - wie kiest, o verdwaasde, voor het leven de dood? Drie-enig God, ik kies ervoor dat het kruis ook heel dit jaar mijn levensweg markeert om Jezus wil. Amen.